

La 'intifada' es torna contra ella mateixa

La falta d'activitat diplomàtica, unida a l'increment de les lluites internes entre faccions palestines, està fent que molta gent reconega que les revolucions tenen per costum menjar-se els seus propis fills. La *intifada* està demostrant que no és una excepció.

Ronan Killeen

Si bé l'OAP no porta el registre del nombre de palestins morts, el ministeri israelià sí, i diu que més de la meitat dels 1.800 atacs duts a terme pels palestins en els territoris ocupats des de juny han estat dirigits contra compatriotes palestins. Des d'aleshores més de 70 palestins han mort a mans dels seus propis germans. Pràcticament cada dia es descobreixen cadàvers colpejats i mutilats, generalment de gent segrestada de les seues cases a mitjanit i acusada de «col·laboració» amb Israel.

Bé d'una manera, bé d'una altra, de col·laboració, n'hi ha hagut sempre des dels inicis de l'ocupació israeliana el 1967. Des d'aleshores, les forces de seguretat israelianes, «Shin Bet», han pogut mantenir prou delators palestins per a assegurar-se que la resistència armada i la subversió política no sobrepassaren del mínim. L'estructura de la societat i la política palestines ha fet que això fóra una feina fàcil del tot. Les tensions entre famílies i clans rivals, entre diferents ciutats i pobles, han estat explotades pels israelians en benefici de la seua política de «divideix i venceràs». Els palestins mantenen que Israel ha obligat els ciutadans més vulnerables (prostitutes i venedors de droga o aquells que compleixen condemnes en presons israelianes), a col·laborar, entre altres coses. La infranquejable frontera amb Jordània ha mantingut Palestina aïllada i susceptible d'una dominació més fàcil, alhora que impedeix una infiltració des de fora estant. Els 1,7 milions de palestins que viuen sota domini d'Israel estan obligats a demanar permís per a coses tan vitals com visites de familiars des de l'estranger i d'altres tan trivials com les llicències per a conduir, necessitats que ben bé poden induir a la col·laboració.

Els palestins classifiquen els col·laboracionistes en diferents categories, els més perillosos dels quals són aquells

que treballen secretament per al servei de seguretat israelià, «Shin Bet». El segon grup són els palestins que fan gala del seu col·laboracionisme amb els israelians, menys perillosos, però que representen un problema seriós per a la unitat i la moral palestines. Els israelians s'ocupen que vagen armats, aparentment per a la seua pròpia protecció. Alguns d'ells han amassat autèntiques fortunes a base de vendre terra als israelians, acte punible amb la

L'OAP, entre les divisions internes i la pressió israeliana.

mort segons le llei jordana. El tercer grup el componen aquells palestins que treballen com a delators per a la policia, un grup nombrós però menys fàcil de definir. Els fanàtics de la «intifada» sovint trien les seves víctimes entre els *mukhtars* (capitosts) i els palestins empleats en l'administració civil israeliana. Segons fonts israelianes, menys d'una desena part de la gent assassinada com a col·laboracionistes treballaven realment per a ells. Els palestins admeten que moltes de les seues víctimes foren liquidades per «raons morals», sobretot per prostitució i venda de drogues. En el terrible camp de

refugiats de Jabaliya, Gaza, es diu que la meitat dels refugiats, uns 40.000, consumeixen drogues. La dura justícia contra els col·laboracionistes és imposada pels *comandos de xoc*, petits grups de joves emmascarats que s'han autoimposat com a meta reforçar la disciplina de la *intifada*.

Els líders de la *intifada* estan preocupats que aquestes matances puguin equiparar-se a la guerra que ajudà a fer malbé la rebel·lió palestina contra els immigrants jueus a finals dels anys trenta. Aleshores les diferències entre palestins eren degudes a posicions polítiques clares, mentre que ara sembla un ajustament de comptes entre vells rivals. Molts addueixen que les matan-

ces en massa de suposats o reals col·laboracionistes només beneficien la maquinària de propaganda israeliana.

A banda de la moralitat del fet de matar innocents palestins, hi ha raons pràctiques per a exercir un major control quan es tracta de suprimir els enemics interns. En les darreres setmanes els israelians han arrestat centenars de joves que conformen l'espina dorsal de la *intifada*, que ara, substituïts per activistes més joves, menys educats i menys disciplinats, i són aquests els responsables de la mort dels col·laboracionistes. Després de 22 mesos, la *intifada* potser se'ls en va de les mans.